

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 826/ 29 grudnia 2024 ISSN 2080-0010

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Sm 1, 20-22. 24-28

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela: Anna poczęła i po upływie dni urodziła syna, i nazwała go imieniem Samuel, ponieważ mówiła: «Uprosiłam go u Pana». Elkana udał się z całą rodziną, by złożyć Panu doroczną ofiarę i wypełnić swój ślub. Anna zaś nie poszła, lecz oświadczyła swemu mężowi: «Gdy chłopiec będzie odstawiony od piersi, zaprowadzę go, żeby się pokazał przed obliczem Pana i aby tam pozostał na zawsze». Gdy go odstawiła, wzięła go z sobą w drogę, zabierając również trzyletniego cielca, jedną efü mąki i bukłak wina. Przeprowadziła go do domu Pana, do Szilo. Chłopiec był jeszcze mały. Zabili cielca i poprowadzili chłopca przed Helego. Powiedziała ona wówczas: «Pozwól, panie mój! Na twoje życie! To ja jestem ową kobietą, która stała tu przed tobą i modliła się do Pana. o tego chłopca się modliłam, i spełnił Pan prośbę, którą do Niego zносиłam. oto ja oddaję go Panu. Po wszystkie dni, jak długo będzie żył, zostaje oddany Panu». I oddali tam pokłon Panu.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 84 (83), 2-3. 5-6. 9-10

Szczęśliwi, którzy mieszkają w Twym domu

Jak miłe są Twoje przybytki, *
Panie zastępów!
Dusza moja stęskniona pragnie
przedsionków Pańskich, *
serce moje i ciało radośnie wołają do
Boga żywego.

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu
Twoim, Panie, *
nieustannie wielbiąc Ciebie.
Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, *
którzy zachowują ufność w swym sercu.

Panie zastępów, usłysz modlitwę moją, *
nakłoń ucha, Boże Jakuba.
Spójrz, Boże, Tarczo nasza, *
wejrzyj na twarz Twojego pomazańca.

DRUGIE CZYTANIE

1 J 3, 1-2. 21-24

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Jana Apostoła: Najmilsi: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas ojciec: zostaliśmy nazwani dzie-

ćmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, to mamy ufność w Bogu, a o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa on w nas, poznajemy po duchu, którego nam dał.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Otwórz, Panie, nasze serca, abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego.

EWANGELIA

Łk 2, 41-52

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz on im odpowiedział: «Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Święto Świętej Rodziny

Sekret szczęśliwej rodziny. 2

Nabożeństwa

w pierwszy czwartek,
piątek i sobotę miesiąca 4

KOMENTARZ

Dzisiejsze Czytania można opisać jako „Słowo Drogi”. Ich bohaterowie stają się dla nas wzorami ludzi poszukującymi dobra. Ukazują, że na drodze życia duchowego konieczne jest określenie siebie jako człowieka będącego w drodze. Takiego, który się kształtuje i wciąż aktualizuje, który nie zatrzymuje się, ale wciąż poszukuje Boga. Nie jest to proces łatwy i jednostajny. Dokończy się on w doświadczeniach zwycięstw i upadków, zwątpień i uniesień. Taką prawdę przypomina nam historia z dzisiejszej Ewangelii. Nigdy nie zapominajmy, że kto szuka ten znajduje. Nie zawsze jednak tak jakby oczekiwali i pragnęli.

Ks. Maciej Czaplinski

Komentarze do czytań (na żywo) oraz wiele ciekawych artykułów i nagrań Księdza Macieja Czaplinskiego jest dostępnych na stronie www.panskasiejba.pl

A Słowo stało się ciałem
i zamieszkało wśród nas.
I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę,
jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca,
pełen łaski i prawdy.

J 1,14

Święto Świętej Rodziny

Sekret szczęśliwej rodziny.

Codziennosc współczesnej rodziny często przypomina niekończący się maraton. Praca, szkoła, zakupy, media społecznościowe i setki wiadomości rozrywają uwagę na kawałki. W tym całym chaosie pytanie „Jak żyć razem w spokoju i miłości?” staje się niemal retoryczne. Odpowiedź jednak jest bliżej, niż nam się wydaje – w życiu Świętej Rodziny.

Ale jak czerpać z tej inspiracji, by nie brzmiało to jak pusty slogan? Przejdźmy krok po kroku.

Cisza i codzienność – lekcja z Nazaretu

Życie Świętej Rodziny w Nazarecie to coś, o czym mówi się niewiele – była to codzienność pełna pracy, prostoty i spokoju. Nie ma tu wielkich wydarzeń ani spektakularnych cudów. Były za to ciepło domowego ogniska, zwykłe obowiązki i cisza, która pozwalała na spotkanie z Bogiem i drugim człowiekiem. To właśnie ta codzienność jest dla współczesnej rodziny najtrudniejsza do naśladowania. Dlaczego? Ponieważ świat nieustannie krzyczy. Przez nadmiar bodźców, informacji i zadań, tracimy zdolność dostrzegania tego, co najważniejsze.

Jak wprowadzić ciszę i „świętą” codzienność w życie współczesnej rodziny?

1. Wyznaczcie godzinę bez elektroniki

Technologia, choć ułatwia życie, często niszczy relacje. Komórki, telewizory, tablety – każdy z domowników jest pochłonięty własnym ekranem. Ale spójrzmy na Nazaret – Święta Rodzina żyła w ciszy, spokoju, w bliskości z naturą i sobą nawzajem. Co by się stało, gdybyśmy każdego dnia odłożyli elektronikę na bok choć na jedną godzinę?

Praktyka: Wybierzcie „świętą godzinę” – np. między 19:00 a 20:00. Telewizor wyłączony, telefony w trybie samolotowym. To czas tylko dla rodziny. Może to być wspólna kolacja, gra planszowa lub zwyczajna rozmowa o tym, jak minął dzień.

Efekt: Odzyskanie przestrzeni na słuchanie siebie nawzajem. Nawet cisza w takim czasie przestanie być „niekomfortowa”, a stanie się naturalną częścią rodzinnej atmosfery.

2. Proste, codzienne rytuały

Święta Rodzina żyła rytmem dnia – Józef pracował jako cieśla, Maryja zajmowała się domem, a Jezus uczył się i pomagał rodzinie. Był to czas pełen małych, powtarzalnych czynności. W dzisiejszym zabieganym świecie takie „rytuały” mogą być balsamem dla rodziny.

Praktyka:

Wspólne posiłki: Wyznaczcie jeden posiłek dziennie, który zawsze jecie razem – bez pośpiechu, bez telefonu obok talerza. To moment, by się spotkać, podzielić radościami i troskami.

Wieczorne podsumowanie dnia: Niech każdy z domowników dzieli się jedną dobrą rzeczą, która wydarzyła się tego dnia. To ćwiczy wdzięczność, uczy zauważania małych cudów codzienności.

Modlitwa rodzinna: Prosta modlitwa – nie musi być długa ani „idealna”. Może to być wspólne „Ojcze Nasz” lub krótka refleksja nad tym, co udało się przeżyć dobrze.

3. Bliskość z naturą jako przestrzeń ciszy

W czasach Świętej Rodziny kontakt z naturą był oczywisty – praca na świeżym powietrzu, długie piesze wędrówki czy życie w bliskości ze zwierzętami. Cisza natury jest czymś, co kołymi zmysły i pozwala rodzinie oderwać się od chaosu współczesności.

Praktyka:

Spacer „bez słów”: Wybierzcie się całą rodziną do parku, lasu czy nad rzekę. Umówcie się, że przez kilka minut po prostu milczycie – słuchacie ptaków, szumu liści, własnych kroków. To ćwiczenie uczy uważności i jednoczy rodzinę w prostym, wspólnym doświadczeniu.

Rodzinne wyjazdy „offline”: Wyjedźcie raz na jakiś czas na wieś lub w góry i ograniczcie użycie internetu. Wprowadźcie prostą zasadę: „Im mniej bodźców, tym więcej radości ze wspólnego czasu”.

4. Codzienność jako modlitwa

Święta Rodzina pokazuje, że każda codzienna czynność może być formą modlitwy. Józef swoją pracą oddawał chwałę Bogu, Maryja w trosce o dom okazywała miłość rodzinie, a Jezus wzrastał w tym pełnym miłości środowisku. Współczesne rodziny również mogą dostrzegać Boga w prostych, codziennych obowiązkach.

Praktyka:

Praca z intencją: Nawet proste rzeczy – gotowanie obiadu, odrabianie lekcji z dzieckiem, sprzątanie – mogą stać się „małą modlitwą”, jeśli ofiarujemy je za bliskich.

Wdzięczność za codzienność: Nauczcie się dziękować za drobiazgi – ciepły obiad, zdrowie, wspólny uśmiech. To zmienia perspektywę i pozwala zobaczyć piękno nawet w monotonii.

Cisza i codzienność w Świętej Rodzinie nie były czymś nadzwyczajnym, ale właśnie w tej prostocie tkwi ich siła. Współczesne rodziny mogą uczyć się od nich odzyskiwania harmonii poprzez świadome ograniczenie bodźców, tworzenie małych rytuałów i dostrzeganie Boga w codziennych obowiązkach.

To, co dziś wydaje się niemożliwe – cisza, spokój, czas dla siebie nawzajem – może stać się źródłem prawdziwego szczęścia. Tak jak było nim w Nazarecie.

2. Zaufanie i odpowiedzialność – przykład Józefa

Święty Józef to postać wyjątkowa – mężczyzna, który na kartach Ewangelii nie wypowiedział ani jednego słowa, a mimo to jego postawa mówi więcej niż tysiące słów. Józef to wzór zaufania i odpowiedzialności, cech, które we współczesnych rodzinach czasem znikają. Jego przykład jest aktualny, ponie-

waż dziś, podobnie jak w jego czasach, życie stawia przed nami nieoczekiwane wyzwania.

Jak Józef uczy nas radzenia sobie z codziennymi obowiązkami i trudnymi sytuacjami? Przede wszystkim pokazuje, że zaufanie do Boga i odpowiedzialność za bliskich są kluczem do budowania silnej rodziny.

1. Przyjmiecie odpowiedzialności – „nie ja, ale my”

Józef, dowiadując się o ciążę Maryi, stanął przed trudnym wyborem. Mógł uciec, zostawić Maryję samą, wybrać wygodniejsze życie. Jednak on postanowił przyjąć odpowiedzialność, mimo że nie wszystko było jasne. To właśnie jego decyzja zbudowała bezpieczny dom dla Jezusa i Maryi.

Praktyka dla współczesnych ojców i matek:

Nie odkładaj trudnych decyzji na później: Czasami życie wymaga podjęcia szybkich i odważnych kroków – czy to w kwestii wychowania dzieci, rozwiązywania konfliktów czy troski o dobro rodziny. Józef pokazuje, że odpowiedzialność to wybór, który trzeba podjąć każdego dnia.

Rób więcej niż musisz: Józef nie tylko zapewnił Maryi i Jezusowi dach nad głową, ale też troszczył się o ich bezpieczeństwo i rozwój. Dziś warto zadać sobie pytanie: „Czy daję swojej rodzinie wystarczająco dużo czasu, uwagi i wsparcia?”

Efekt: Odpowiedzialność tworzy w rodzinie poczucie bezpieczeństwa i zaufania. Dzieci, które widzą zaangażowanego ojca czy matkę, uczą się, że mogą liczyć na swoich rodziców w każdej sytuacji.

2. Zaufanie – siła w niepewności

Święty Józef nie znał wszystkich odpowiedzi. Czy przyszłość była dla niego jasna? Z pewnością nie. A jednak ufał – Bogu, swojej rodzinie i decyzjom, które musiał podjąć. W dzisiejszych czasach zaufanie jest czymś, co trudno pielęgnować. Wielu rodziców doświadcza niepewności związanej z pracą, finansami, przyszłością dzieci. Jednak Józef uczy nas, że zaufanie nie oznacza bierności, ale działanie mimo obaw.

Praktyka:

Rozmawiaj z dziećmi o zaufaniu: Tłumacz, że życie nie zawsze jest przewidywalne, ale ważne jest zaufanie do bliskich i do Boga. Dzieci uczą się poprzez przykład – jeśli rodzice ufają sobie nawzajem i wierzą w to, co robią, dzieci również wzrastają w poczucie bezpieczeństwa.

Zostaw przestrzeń na zaufanie: Zaufanie w rodzinie buduje się także przez powierzanie dzieciom odpowiedzialności. Pozwól im podejmować małe decyzje, nawet jeśli czasem się pomylą. To krok w stronę nauki samodzielności.

► **Zawierzaj to, czego nie możesz kontrolować:** Józef wiedział, że są rzeczy, które wykraczają poza jego możliwości. Dlatego zaufał Bogu. Modlitwa w chwilach niepewności może przynieść spokój i jasność myśli.

Efekt: Zaufanie w rodzinie daje siłę do stawienia czoła problemom. Kiedy rodzice pokazują, że mimo trudności potrafią działać i ufać Bożemu prowadzeniu, dzieci uczą się odwagi i spokoju w obliczu życiowych wyzwań.

3. Praca jako wyraz odpowiedzialności

Józef był cieślą – człowiekiem pracy. Nie bał się trudnych zajęć, bo wiedział, że jego obowiązki są wyrazem miłości do rodziny. Dziś wielu rodziców wpada w pułapkę myślenia, że „więcej zarobionych pieniędzy” zastąpi czas spędzony z bliskimi. Józef pokazuje, że praca nie może być tylko środkiem do celu, ale ma być sposobem na budowanie więzi rodzinnych.

Praktyka:

Zaangażuj dzieci w drobne prace domowe: Sprzątanie, gotowanie czy majsterkowanie razem z rodzicami uczy dzieci odpowiedzialności i szacunku dla pracy. Tak jak Jezus pomagał Józefowi w warsztacie, tak dzieci mogą poczuć, że ich wkład jest ważny dla dobra całej rodziny.

Doceniaj pracę innych: Często zapominamy podziękować sobie nawzajem za wysiłek włożony w codzienne obowiązki. „Dziękuję za obiad”, „Dziękuję, że odrobiłeś lekcje” – to małe słowa, które budują szacunek i wdzięczność.

Efekt: W rodzinach, które traktują pracę jako wspólne zadanie, a nie przykry obowiązek, rodzi się poczucie wspólnoty i odpowiedzialności za siebie nawzajem.

4. Pokora w podejmowaniu decyzji

Święty Józef nie pytał: „Dlaczego ja?”. Przyjął swoją rolę z pokorą, która jest dziś rzadkością. Współczesnym rodzicom trudno jest czasem przyznać się do błędu czy uznać, że potrzebują pomocy. Józef pokazuje, że pokora to siła, a nie słabość.

Praktyka:

Bądź gotów przyznać się do błędu: Jeśli rodzice potrafią powiedzieć „Pomyliłem się” lub „Nie miałem racji”, uczą dzieci, że pokora buduje relacje i pozwala unikać konfliktów.

Szukajcie wspólnych rozwiązań: Podejmowanie decyzji razem – zarówno przez rodziców, jak i z udziałem dzieci – uczy odpowiedzialności za rodzinę jako całość.

Efekt: Rodzina staje się miejscem, gdzie każdy czuje się wysłuchany i ważny. Pokora przekształca rodzinę w przestrzeń wzajemnego wsparcia, a nie rywalizacji.

Józef to mistrz zaufania i odpowiedzialności – cech, których potrzebuje każda współczesna rodzina. Jego życie pokazuje, że prawdziwa siła nie polega na kontrolowaniu wszystkiego, ale na podejmowaniu decyzji z miłością i odwagą, mimo niepewności. Wzorując się na Józefie, możemy budować rodziny pełne zaufania, pokoju i wzajemnej troski – dokładnie takie, jak dom w Nazarecie.

3. Cierpliwość i miłość – przykład Maryi

Maryja – cicha, pełna miłości, a jednocześnie niezwykle silna. Jej postawa cierpliwości i łagodności w obliczu codziennych trudności to lekcja, której współczesne rodziny bardzo potrzebują. Świat, w którym żyjemy, stawia na szybkie efekty, niecierpliwość i brak czasu na głębsze relacje. W takim chaosie łatwo zgubić to, co buduje prawdziwą więź: cierpliwe słuchanie, zrozumienie i miłość bez warunków.

Maryja pokazuje, że cierpliwość i miłość to nie słabości, lecz największe siły, dzięki którym można przetrwać każdy kryzys.

1. Cierpliwość w wychowaniu dzieci

Maryja to matka, która towarzyszyła Jezusowi od Jego dzieciństwa po dorosłość i krzyż. Nie była nadopiekuńcza, nie kontrolowała Go na każdym kroku, ale cierpliwie Go wspierała i ufała Mu. Współczesnym rodzicom trudno jest okazywać taką cierpliwość, zwłaszcza gdy dzieci bywają nieposłuszne lub rozwijają się inaczej, niż oczekujemy.

Praktyka:

Zamiast natychmiastowej reakcji – oddech i refleksja: Kiedy dziecko sprawia trudność, łatwo o wybuch emocji. Maryja uczy, by zatrzymać się i działać z miłością. Przed reakcją zadaj sobie pytanie: „Czy to, co teraz powiem, zbuduje moje dziecko czy je zrani?”.

Pozwól dziecku popełniać błędy: W świecie, który oczekuje perfekcji, rodzice często próbują „naprawiać” dzieci, zanim one zdążą nauczyć się na własnych błędach. Maryja, choć była Matką Boga, pozwoliła Jezusowi wzrastać w naturalnym rytmie.

Wytrwałość w tłumaczeniu: Dzieci uczą się przez powtarzanie. Jeśli dziś coś się nie udało, nie trać cierpliwości. Wróć do rozmów, pokazuj przykład, a efekty przyjdą w swoim czasie.

Efekt: Dzieci wychowywane z cierpliwością uczą się szacunku, pokory i miłości. Czują, że są akceptowane nawet wtedy, gdy popełniają błędy.

2. Miłość, która nie stawia warunków

Miłość Maryi była bezwarunkowa – nie zależała od tego, czy Jezus spełnił jej oczekiwania, czy poszedł inną drogą. To miłość, która przyjmuje dziecko takim, jakie jest, z jego wadami, talentami i wyborami. Dziś łatwo kochać „warunkowo”: gdy dziecko dostaje dobre oceny, odnosi sukcesy czy zachowuje się zgodnie z naszymi oczekiwaniami.

Praktyka:

Mów „Kocham cię” niezależnie od sytuacji: Czy dziecko zrobiło coś dobrego, czy popełniło błąd – niech wie, że miłość rodziców jest stała i niezmienna. To fundament jego poczucia własnej wartości.

Doceniaj wysiłek, nie tylko wynik: Warto pochwalić dziecko za starania, a nie jedynie za osiągnięcie celu. Taka postawa uczy, że miłość nie jest „zastugą”, lecz darem.

Wspieraj zamiast krytykować: Gdy dziecko odnosi porażkę, bądź pierwszym, który je wesprze. Miłość w trudnych chwilach to prawdziwa siła.

Efekt: Dziecko, które czuje się kochane bezwarunkowo, ma odwagę być sobą, rozwija swoje talenty i buduje zdrowe relacje z innymi.

3. Cierpliwość wobec współmałżonka

Cierpliwość Maryi nie ograniczała się tylko do macierzyństwa. Jej relacja z Józefem to przykład wzajemnego wsparcia i zaufania. W dzisiejszych rodzinach łatwo o frustrację i brak cierpliwości wobec małżonka. Stres, praca i codzienne obowiązki sprawiają, że zapominamy o okazywaniu sobie wyrozumiałości.

Praktyka:

Zamiast narzekać – doceniaj: Każdego dnia postaraj się znaleźć jedną rzecz, za którą możesz podziękować swojemu współmałżonkowi. Słowa uznania potrafią budować relację bardziej niż największe prezenty.

Rozwiązuj konflikty spokojnie: Gdy pojawia się napięcie, przypomnij sobie cierpliwość Maryi. Nie odpowiadaj złością na złość. Weź oddech, wysłuchaj drugiej strony i dopiero wtedy działaj.

Czas dla siebie nawzajem: Regularnie znajdźcie momenty tylko dla was – choćby kilka minut na kawę i rozmowę o tym, co dobrego wydarzyło się w ciągu dnia.

Efekt: Cierpliwość w małżeństwie buduje atmosferę szacunku, wsparcia i jedności, która przenosi się na całą rodzinę.

4. Łagodność jako sposób na budowanie relacji

Maryja pokazuje, że prawdziwa siła nie wymaga krzyku ani agresji. Jej łagodność była pełną mądrością i stanowczością. W dzisiejszym świecie pełnym hałasu i konfliktów łagodność jest wartością, którą warto pielęgnować w rodzinie.

Praktyka:

Mów spokojnie nawet w trudnych sytuacjach: Kiedy pojawia się konflikt, ton głosu ma ogromne znaczenie. Spokój rozbraja napięcie i otwiera drzwi do dialogu.

Buduj atmosferę życzliwości: Proste słowa jak „proszę”, „dziękuję” czy „przepraszam” sprawiają, że dom staje się miejscem pełnym miłości i szacunku.

Słuchaj uważnie: Daj drugiej osobie poczucie, że jej słowa są ważne. Maryja, która „rozważała wszystko w swoim sercu” (Łk 2,19), jest wzorem uważnego słuchania.

Efekt: Rodzina, w której panuje łagodność, staje się bezpieczną przystanią, gdzie każdy czuje się akceptowany i szanowany.

Maryja – cierpliwa i pełna miłości – pokazuje, że prawdziwa siła rodziny tkwi w małych gestach codziennej troski. Jej przykład uczy nas, że cierpliwość wobec dzieci, współmałżonka i samego siebie to fundament trwałych relacji. Miłość bezwarunkowa, wyrażana słowami, gestami i obecnością, przemienia każdą rodzinę w miejsce, które daje poczucie bezpieczeństwa i szczęścia – dokładnie tak, jak było to w domu Maryi i Józefa.

W następnym numerze Klimatów omówimy jeszcze dwa kroki ku rodzinnemu szczęściu:

Krok 4. Pokora i prostota – antidotum na konsumpcję oraz Krok 5. Wiara jako fundament – wzór Świętej Rodziny.

We

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa – 29 grudnia 2024 r.

1. Dziś obchodzimy Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa,
2. Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na cmentarzu wilanowskim w ostatnim roku. Msza św. na zakończenie roku kalendarzowego zostanie odprawiona o godz. 18.00., a bezpośrednio po niej zostanie odprawione nabożeństwo dziękczynno-błagalne.
3. W środę, 1 stycznia, przeżywać będziemy Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki. Msze św. będą sprawowane: o godz. 8.30, 10.00, 11.30, 13.00. i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 7.00 i 20.00. W tym dniu przeżywać będziemy Świątówy Dzień Modlitw o Pokój. W Nowy Rok za pobożne odśpiewanie Hymnu do Ducha Świętego możemy zyskać odpust zupełny, wypełniając zwykle warunki odpustu.
4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.
W czwartek, 2 stycznia Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00. a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne.
5. Serdecznie dziękujemy wszystkim parafianom i gościom, którzy w czasie Adwentu i świąt Bożego Narodzenia korzystali z usługi duszpasterskiej w naszym kościele, za liczny udział w oratoriach i sakramencie pojednania. Szczególne podziękowania kierujemy do s. Jakubiny, p. Ma-

rii Zmyi, p. Stanisława Podgórskiego, p. Mateusza i p. Daniela Pyrki, p. Stanisława i p. Aleksandra Gawryś, p. Hanny Czajkowskiej, p. Grzegorza Grądziała, którzy w tym roku przygotowali szopkę betlejemską w naszej świątyni.

6. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:

- w środę, 1 stycznia, Uroczystości Świętej Bożej Rodzicielki.

- w czwartek, 2 stycznia, Wspomnienie św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu biskupów i Doktorów Kościoła.

Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

2 stycznia 2025 r.

godz. 17.00 Msza Święta
w intencji kapłanów z naszej parafii,
a po Mszy św. koronka
do Miłosierdzia Bożego.

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA 3 stycznia 2025 r.

godz. 18.00 Msza św. z intencją
wynagradzającą Bożemu Sercu.
Po mszy św. wspólnota Odnowy
Duchu Świętym wraz z Kapłanem,
poprowadzi nabożeństwo
pierwszopiątkowe.

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

4 stycznia 2025 r.
godz. 7.00 Msza św.

o Niepokalanym Sercu NMP,
po mszy św. nabożeństwo
pierwszosobotnie.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

08.12.24 - 14.01.25

Modlimy się
o opiekę i błogosławieństwo
dla naszych rodzin.
Niech święta Rodzina
wspiera je we wszystkich potrzebach.

Drodzy Czytelnicy "Klimatów św. Anny",

W nadchodzącym Nowym Roku 2025 życzymy Wam rozpoznawania i wypełniania Bożych planów, ufania w Boże rozwiązania i wierności w małych rzeczach, które składają się na nasze życie.

Szczęśliwego Nowego Roku życzy Redakcja.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis-

